GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 11.

W Niedzielę Dnia 7 Lutego 1808

Z Wiednia d. 30. Styeznia.

J C. K. Mość raczył Jakoba Szweties-Nemes Sigou Velka Piaternitza mianować nayłaskawiey C. K. szambelanem.

Dotychczasowey główney tuteyszey expedycyi dyliżansowey raczył J. C. K. Mość nadać nazwisko główney pocztowey dyrekcyi, a pierwszemu iey przełożonemu, Janowi Habel, tytuł dyrektora i procz tego przez wzgląd na iego zasługi i pilność mianować go nayłaskawiey C. K. radcą z uwolnieniem od taxy.

D. 19 Stycznia umarł tu Jzrael Hönig de Hönigsberg, C. K. niższey Austryi radca, w 84 roku życia. Był on naypierwszym założycielem C. K. kameralney tabaki administracyi, którey aż do śmierci był czynnym dyrektorem. Posiadał rzadkie szczęście bydź od panuiących Monarchow szacowanym i łaskawie wynadgrodzonym. On pierwszy z Zydowskiego narodu mianowany został w roku 1783 radcą rządowym niższey Austryi, a w roku 1789 wyniesiony był z całem potomstwem do godności szlachectwa. Panuiący z ś Nayiaśnieyszy Cesarz mianował go assessorem państwa Vellm w niższey Austryi. Kray traci w nim wiernego i światłego patryotę, liczna familia dobrego oyca, współwiercy szanownego członka, a ubostwo bez rożnicy wiary, co mu naywiększy czyni zaszczyt, dobroczyńcę.

Patryotyczne towarzystwo kunsztow w Pradze odprawiło d. 9 Stycznia roczne swoie posiedzenie dla rozdania nadgrod. Xżę Lobkowicz zagaił posiedzenie wysławieniem postępu tego towarzystwa w roku przeszłym. Potem nastąpiło rozdanie nadgrod celuiącym w rysunkach i malarstwie uczniom. Prezydent towarzystwa, Hrabia Franciszek Sternberg, zakończył posiedzenie piękną mową.

D. 14 Grudnia w Krumau w Czechach wpadła żona czeladnika tamteyszey papierni, matka kilku dzieci do rzeki Moldawy. Wiele ludzi widziało ten smutny przypadek, ale nikt nie poważył się dla bystrey wody, zimna, &c. nadwerężać własnego życia. Nieszczęśliwa pasuiąc się z bystrością wody płynęła kilka set krokow, ale na mokłe iey suknie i opadnienie na siłach iuż ią na dno ciągnęły, gdy dowiaduie się o tem tamteyszy mieszczanin, Wincenty Haysler, zapomina o swey żonie, dzieciach, rzuca się w rzekę i

ratuie nakoniec nieszczęśliwa. Takimże sposobem wyratował w roku 1797 chłopca, roku 1799 kobietę, a w roku 1801 chłopca żołnierskiego. Przyznaney mu za wyratowanie nadgrody nigdy nie przyiął, ale dał ią wyratowanym, które chrzesnemi dziećmi swoiemi nazywa.

Z Zemlina d. 21. Stycznia.

Podług doniesień z Seraiewy czynione są co raz większe przygotowania do woyny z strony Francuzkiey w Dalmacyi, a z Tureckiey w Bośnii. Od 20 Grudnia uważaią, iż coraz więcey pomyka się woysko Francuzkiego ku granicom i zgromadza się w Kluez i Upaz. Turcy zbieraią się także licznie i posuwaią się ku granicom. Stosownie do wydanego przez W. Sułtana fermanu i rozpisanego przez Baszę Trawnickiego wezwania, ściąga Beglerbey Banjluki swe siły i uda się z niemi do Seraiewy. Osman Aga, kapitan Seraiewy, iest w gotowości do drogi, a inni kapitanowie wyruszyli iuż ku granicom. Też listy donoszą ieszcze, iż na początku przeszłego miesiąca przybył do Trawnika konsul Francuzki, i że basza oczekiwał ieszcze w krotce dwoch konsulow Austryackiego i Rossyyskiego, z któremi pewne maią się rozpoczynać układy.

Z Petersburga d. 30. Grudnia.

Swięto trzech Królow będzie tą razą nader świetnie obchodzone; 30.000 woyska wystąpi w tym dniu w paradzie.

Minister do spraw wewnętrznych Xżę Alexy Kurakin, rozpoczął iuż swoie urzędowanie. Przydany mu także został naywyższy dozor nad pocztami.

Nadeszła tu wiadomość o szczęśliwym przybyciu floty Admirała Siniawina do portu Lizbońskiego.

Po miernych mrozach nastąpiła znowu odwilż.

Z Paryża d. 14. Stycznia.

Onegday była schadzka u dworu w wielkich pokoiach. Wczoray J. C. K. Mość polował.

Monitor zawiera w sobie następuiący raport ministra wewnętrznego do J. C. K. Mci pod d. 6 t. m.

"Nayiaśnieyszy Panie! Przesełaiąc mi wyrok, któryś W. C. K. Mość w Medyolanie pod d. 17 Grudnia wydał, chcąc aby nowe gwałty, które rząd Angielski przedsięwziął przeciw handlu wszystkich mocarstw, spadły na Anglią, rozkazałeś mi wydać okolnik do izb handlowych, w celu przełożenia im okropnych skutków, iakie pociągnęłyby za sobą środki, które Anglia przedsięwzięła, gdyby były przemilczane, i oraz, iż lepiey na czas niejaki przestać wszelkiego handlu, niżeli żeby ten prowadzony był z korzyścią dla Anglii. W. C. K. Mość zaleciłeś mi oraz, abym ie zachęcił do uzbroienia korsarskich okrętow, co iest iedynym sposobem do zniszczenia samowolnych zamachow Anglii. Stosownie do tego, Nayiaśnieyszy Panie, uczynić zadosyć Jego woli. Widziałem, iż nie było myślą W. C. K. Mci, aby taić przed narodem, iakie skutki pociągnąć za sobą mogą dla handlu morskiego nowe środki rządu Angielskiego, ale polegaiąc na patryotyzmie swych poddanych, którym słuszny gniew powinien więcey nadać dzielności, chciałeś, aby im przełożyć otwarcie czasowy uszczerbek, na iaki despotyzm morski nieprzyiaciela wystawić usiłuie nasz handel, podaiąc im oraz sposoby do osłabienia go lub zastąpienia, polegaiąc nadewszystko na ich wytrwałości. Nayiaśnieyszy Panie! odpowiedzi, które odbieram od wszystkich izb handlowych, i które mam honor przełożyć W. C. K. Mci, okazuią, że oczekiwano tego wezwania, że kupcy Francuz-

ły czynią mu zadosyć, i że W. C. K. Mość miałeś zupełne prawo polegać na ich patryotyzmie i przychylności. Zobaczysz W. C. K. Mość z pociechą, że duch publiczny, takim iest po prowincyach, iakiego ś się spodziewał, to iest iednomyślny, i że widok skutkow, które sprawić mogą gwałty Anglii podwoią tylko iego dzielność. „ (Tu następuią odpowiedzi izb handlowych na wezwanie ministra.)

Królowa Jmć Etruska przybyła d. 8 z liczuym orszakiem do do Lyonu.

Z Bajony donoszą, że Marszałek Moncey przybył d. 2 t. m. do tego miasta i odprawił rewiią nad przybyłemi pierwey tamże korpusami.

Mowią, że J. C. K. Mość przedsięweźmie podróż do zachodnich okolic państwa.

Pisma tuteysze mowią, że na wiosnę znaczny korpus Rossyyskiego woyska przy będzie na Kronsztadtskiey flocie na Sund.

Z Rouen piszą, że Jenerał, Senator Latour Maubourg odebrał zlecenie podziękować gwardyom narodowem departamentu niższey Sekwany za ich gorliwość. Gwardye te wyruszą d. 21 z Cherburga i udadzą się do swych domów.

P. Gaston, proffessor w Liceum w Limoges, miał szczęście oddać J. C. K. Mci w ostatnią niedzielę tłomaczenie swoie na ięzyk Francuzki Eneidy.

Panna Sobestiani, córka naszego ambassadora w Konstantynopolu, przyiechała do Paryża.

Z Alensoń donoszą pod d. 4 t. m. co następuie: " Dziś wytoczyła się przed tuteyszy sąd pierwszey instancyi rownie nowa iak ciekawsza sprawa. Adjunkt w gminie Radon, gdzie umarł prezydent, dopełniał iego obowiązkow. Właśnie chciał się w tym czasie żenić, i nie pytaiąc się nikogo rozumiał, że może w ieyney osobie połączyć obowiązki urzędnika i zawieraiącego związek małżeński. Kazał naypierw d przepisane ustawami ogłoszenia uczynić, potem zapytał się siebie samego d. 23 Czerwca r. przeszłego czyli chce poiąć za żonę swoią oblubienicę i ogłosił swoie małżeństwo za zawarte. Gdyby rzecz nie była tak ważna, tedy nic zabawnieyszego, iak zapis nie tego aktu w xięgach cywilnych podług przepisow i z podpisem potrzebnych świadkow. Gdy Cesarski prokurator dowiedział się o tem, zostało małżeństwo, iak się spodziewać należało, za nieważne uznane i on do sądu iest pociągniony.„

Oto są osoby Królewskiey familii, które odpłynęły z Portugalii do Brazylii: Marya Franciszka Elżbieta, Królowa Portugalii i Algarbii, urodzona d. 17 Grudnia 1734, zaślubiona z swem stryiem Don Pedro III Królem Portugalskim, który 1786 umarł; Jan Marya Jozef Ludwik, syn Portugalski, Xżę Regent, urodzony d. 13 Maia 1767, zaślubiony d. 9 Czerwca 1785 z Karoliną Joachimą Infantką Hiszpańską; Marya Anna Franciszka Jozefa, siostra Królowey, urodz na d. 7 Października 1736; Marya Franciszka Benedykta, siostra Królewey, urodzona 1756, zaślubiona z Xięciem Brazylii, który d. 10 Września 1788 umarł; nakoniec dwoch synow i dwie córki Xcia Regenta, ze wszystkiem 11 osob.

Dnia 15. *Stycznia.*

J. C. K. Mość wydał pod d. 11 t. m. dodatkowy wyrok przeciw środkom przedsięwziętem przez Anglią w następuiącey osnowie:

Art. I. Gdy statek wnidzie do portu Francuzkiego lub do obcego portu woyskiem naszem osadzonego, każdy maytek lub

podrożny, który wskaże dozorcy celnemu, iż rzeczony statek płynie z Anglii, z osad Angielskich, lub kraiow przez woyska Angielskie zaiętych lub przetrząsany był przez okręty Angielskie, otrzyma trzecią część wartości iego ładunku, ieżeli iego zeznanie okaże się prawdziwe.

Art. II. Dozorca celny, któremu uczynione zostanie powyższe zeznanie, badać będzie w przytomności kommissarza policyi, i dwoch celnych urzędnikow z osobna każdego maytka lub podrożnego, stosownie do 2go artykułu naszych wyrokow pod d. 23 Listopada i 17 Grudnia 1807.

Art. III. Każdy urzędnik lub agent, który przekonany zostanie, iż przyłożył się do przestąpienia naszych wyrokow pod d. 23 Listopada i 17 Grudnia 1807 oddany będzie do sądu kryminalnego Sekwany i tam iako zdrayca oyczyzny ukarany.

Z Londynu d. 3. Stycznia.

(Przez Paryż.)

Obawiamy się tu o Lordą Hutchinson i iego brata Chrystofa Hutchinson parlamentowego członka, którzy przed miesiącem udali się z Bałtyckiego morza do Anglii, a dotąd wcale o nich nie słychać.

PP. Thornton, Mellishi i Hill oczekuią co chwila instrukcyy, dla udania się iako nadzwyczayni posłowie do Szwecyi, Rossyi i Sardynii.

Fregata Alexandra, która w tey chwili zawinęła z zachodnich Indyy do Portsmutu, przywiozła Jenerała Mirande.

Przybyły w tey chwili do Plimutu Amerykański kapitan powiada, iż na kilka dni przed swoim przybyciem napotkał 6 Francuzkich fregat płynących z woyskiem ku stronie zachodniey.

W tych dniach zawinęły do Plimutu 4 Portugalskie okręty należące do kompanii Brazyliyskiey, których ładunek szacowany iest 90,000 f. szt.

W sobotę udała się deputacya od kupcow handluiących do Ameryki do kanclerza skarbowego, dla powzięcia niektórych obiaśnień względem ostatnich gabinetowych wyrokow, a mianowicie dowiedzenia się czyli płody Amerykańskie przywiezione do Anglii na ich okrętach podpadaią nowey opłacie. Głownym celem ich pytania była bawełna. Kanclerz skarbowy (Percewał) odpowiedział wyraźnie, iż ministrowie postanowili nałożyć opłatę na ten artykuł. Na zapytanie: czyli Amerykańskie okręty, które nie sądziłyby się bydź bezpiecznemi stosownie do wydanego rozporządzenia Francuzkiego zawinąć do nieprzyiacielskich portow, będąc pierwey w Anglii, mogą udać się do iakiego bądź portu, dana została odpowiedź, że nie otrzymaią innego pozwolenia, tylko udania się do mieysca, do którego początkowo były przeznaczone.

Brat Rossyyskiego Jenerała Beningsena i Hrabia Benckendorff popłynęli z Anglii na pocztowym statku do Gothenburga.

Rząd nowe odebrał doniesienia pod d. 11 Grudnia od Sdneja Smith, podług których Rossyyska flota obawiaiąc się zapewne z iego strony attaku posunęła się wyżey na Tagu i obrała bezpiecznieysze stanowisko.

Zapewniaią, że Admirał Kotton za przybyciem na rzekę Tagus obeymie nad zamykaiącą iey uście flotą dowodztwo, a P. Sidney Smith uda się z Jenerałem Spencer na ważną bardzo wyprawę.

Gdy Xżę Regent Portugalski żegnał się z lordem Strangford udarował go pierścieniem, którego środkowy kamień bez pobocznich brylantow szacuią do 800 gwineow. Lord

Strangford dał Xciu *Regentowi* na wzaiem 9 pip Porto wina,

Listy z zachodnich Indyy donoszą, iż woyska na wyspach Grenady i Antigua odebrały rozkaz bycia w gotowości do wsiadania na okręty; domyślaią się, że będą użyte przeciw Duńskim wyspom.

Pisma tuteysze przywodzą następuiącą okoliczność przez którą rząd nasz dowiedział się o taynych umowach w Tylży: Wilson, znayduiący się w orszaku Lorda Hutchinsona, przebrał się za kozaka i stał na straży pod czas naradzeń.

Stosownie do rozkazow admiralicyi, zabieraią teraz nasze okręty wiele neutralnych okrętow, a osobliwie Amerykańskich, które przeznaczone są do nieprzyiacielskich portow.

Posłaniec stanu, który był do Sycylii wysłany, umarł w drodze.

Rząd iest teraz obarczony zażaleniami przeciw zniesieniu handlu niewolnikami. Jamaika naymocnieysze uczyniła przełożenia, odwołuiąc się do swego prawa, które od dawna posiada, stanowienia dla siebie ustaw i protestuie się przeciw zniesieniu handlu niewolnikami i niewoli, iako niezgodnego z spokoynością, dobrem i bezpieczeństwem mieszkańcow. Zdaie się, że bil ten wszędzie wzniecił zamieszanie pomiędzy Murzynami.

Nieprzyiacielscy korsarze ośmielaią się coraz bardziey przez uięcie protekcyi rządu naszego żegludze kupieckiey. Reszta pozostałego nam handlu, który rozciąga się tylko do naszych i Irlandyi brzegow iest samemu sobie zostawiony. Nieprzyiacielscy korsarze zabieraią ustawicznie nasze okręty w kanale S. Jerzego; ieden z nich ścigaiąc niedawno pocztowy statek z Waterford, a nie mogąc go doścignąć zabrał bryg kupiecki, który mu się nawinął.

Stan marynarki Angielskiey ogłoszony d. 1 Stycznia 1808 iest następuiący: w czynney służbie znayduie się 795 okrętow woiennych, to iest: 144 liniiowych, 22 o 50 działach, 178 fregat, 226 slopow i 227 kutrow, nie licząc mnieyszych zbroynych statkow.

Dnia 4 Stycznia.

Gazeta dworska pod d. 2 t. m. ogłosiła następuiący rozkaz:

W pałacu Windsorskim d. 18 *Grudnia, w obecności Króla na radzie.* —— J. K. Mość oświadcza za zgodą swey tayney rady, iż w rozporządzeniu pod d. 11 Listopada nie ma żadney wzmianki, aby wolno było okrętom wprowadzać do portow tego królestwa płody pochodzące z osad Francuzkich, stanowi się iednak, iż okręt przybywaiący prosto z osad Francuzkich do portow Angielskich uwolniony zostanie, ieżeli dowiedzie, iż wypłynął stamtąd nim dowiedział się o ninieyszem rozporządzeniu.

Podp. *Fawkener.*

Gazeta Liwerpoolska umieściła co następuie:

"Dowiaduiemy się z ukontentowaniem, iż w ostatni piątek odprawiło się w mieście tego hrabstwa Oldham zgromadzenie w celu ułożenia prożby o pokoy. Znaydowało się na nim przeszło 10,000 osob. Jednomyślnością uchwalono, iż pokoy iest nieodzownie potrzebny i zalecono ułożyć w tey mierze prożbę do Króla.„

Inne zgromadzenie w Calwerley w Jorkshire uchwaliło iednomyślnie: " iż każdy poddanny Angielski w teraźnieyszych okolicznościach ma nietylko prawo, ale nawet iego iest powinnością prosić pokornie Króla, aby przedsięwziął środki, które uzna za nay dogodnieysze do przywrocenia pewnego i trwałego pokoiu.„

Mieszkańcy hrabstwa Engley chcą się także zgromadzić w celu ułożenia prozby o pokoy.

Lord Strangford mianowany został naszem ambassadorem przy dworze Brezylijskim.

Admirał Kotton prowadzący wyprawę Jenerała Spencera i maiący pod sobą 20 przewozowych statkow przymuszony został przez ostatni wicher schronić się do Falmutu; reszta przewozowych okrętow, od których d. 29 Grudnia oddzielony został, schroniła się zapewne do Torbay.

Z Utrechtu d. 16. Stycznia.

Słychać, że ministerium handlowe i osad będzie połączone z ministeryum morskim, a Ministra handlowego Cambier przeznaczaią na prezydenta rady stanu, ponieważ P. Six, który zastępował ostatni urząd, iedzie na posła do Petersburga.

Królewski pałac w Hadze przyłączony został z rozkazu Króla do dóbr narodowych i oddany iest pod zarządzanie administracyi tychże dóbr.

Król mianował magistrat w Amsterdamie, który składa się z burmistrza, 4 wetuderow i 4 zastępcow, 36 ławnikow i kassiera. Burmistrzem iest Kommander orderu i Radca stanu Wolters van de Poll.

Minister Wewnętrzny założył d. 12 t. m. w Leydzie węgielny kamień na pomnik z powodu nieszczęśliwego zdarzenia, które w roku przeszłym to miasto spotkało.

Z Amsterdamu d. 16. Stycznia.

Podług nadeszłych tu dziś przez Paryż doniesień z Londynu i Gibraltaru, Algierskie okręty czatuią naybardziey w ciaśninie Gibraltarskiey na kupieckie Amerykańskie okręty. W Londynie rozchodziła się także pogłoska, iż wyprawa pod Admirałem Kotton i Jenerałem Spencer przeznaczona iest uderzyć łącznie z P. Sidneyem Smith na Kadyx.

Z Lipska d. 16. Stycznia.

W przeciągu 10 dni przeszły tędy 4 kolonny powracaiących z Francyi Rossyyskich ieńcow, którzy wypocząwszy udali się w dalszą podróż, iako to d. 7 druga kolonna 1290 ludzi wynosząca; d. 9 trzecia 1302, d. 11 czwarta 1411, a d. 13 piąta 646. Wszyscy mieszkańcy patrzeli z ukontentowaniem na dobrze ubranych, zdrowych i silnych tych woiownikow, a mieszczanie i właściciele domow, u których na kwaterze stali, kontenci byli z sprawowania się dobrych i powolnych tych ludzi. Jakoż nietylko oni, ale i ich dowodzcy officerowie niosą do swey oyczyzny pochwałę przykładnego się sprawowania.

Z Kassel d. 17. Stycznia.

Westfalski Monitor zawiera co następuie:

Prefektami mianowanemi zostali d. 4 i 10 Stycznia: departamentu Fuldy Hrabia Hardenberg; departamentu Oderg P. Henneberg; departamentu Elby Hrabia Schulenberg-Emden; departamentu Harzu P. Borsche, dyrektor kamery w Heiligenstadt; departamentu Leiny P. Höwel prezydent kamery w Minden; departamentu Sali P. Gosler, członek kamery w Magdeburgu; w departamencie Werry P. Rainemann, radca kamery w Paderbornie; w departamencie Wezery P. Pestel, radca woienny.

Podprefektami i jeneralnemi sekretarzami prefektur są podobnież sami kraiowcy mianowani.

Dzienniki Francuzkie doniosły mylnie, że P. Dohm mianowany został ministrem do spraw duchownych; P. Dohm iest tylko radcą stanu mianowany.

Minister sprawiedliwości i wewnętrzny

zaleca prefektow, aby w dobieraniu ludzi do swych kancelaryy dawali pierwszeństwo osobom, które zasłużyły się przy zniesionych przez niniejszą administracyą kamerach. Ich zasługi, wiadomość powinny bydź cenione, i słuszną iest rzeczą, aby zapewnić sposób dożycia tym, którzy nabyli prawa do stanowności od siebie rządu.

P. Vilain, Francuzki podinspektor rewiy, przybył tu na żądanie Króla, i umocowaniony został do urządzenia woyska Westfalskiego.

P. Daru, jeneralny intendent Wielkiego woyska znayduie się tu, iak mowią w celu zaległych kontrbucyy.

Z Kopenhagi d. 19. Stycznia.

Ogłoszona tu została następuiąca urzędowa korrespondencya międzzy dworami Duńskim i Szwedzkim:

Nr. 1. Wypis z rapportu P. Rista, sprawuiącego interessa Duńskie w Anglii do Ministra stanu Hrabiego Bernstorffa. Z Londynu d. 27 Września 1807. — Minister Canning przeczytawszy mi wczoray pierwszy proiekt tuteyszego dworu do poiednania się z naszym, dodał, zapewne w celu nadania mu większey wagi, iż musi przełożyć mi skutki, iakie odrzucenie poiednania się na nas ściągnie, i przeczytał mi potem następuiące 5 groźb: 1) Skonfiskowanie zatrzymanych już i zabrac się mogących okrętow. 2) Zabranie naszych osad. 3) Zniszczenie naszego handlu. 4) Podobieństwo, iż woyska Szwedzkie zaiąc mogą Kopenhagę. 5) Może wypadnie wynadgrodzić Króla Szwedzkiego Norwegiią. P. Canning uznał iednak za potrzebne nie dołączać tych groźb do noty, którą mi podał.

Nr. 2. Wypis drugi z rapportu tegoż. Z Londynu d. 2 Października 1807. — Miałem powody do wierzenia, że P. Merry iuż odiechał, gdy wczoray rano przyszedł do mnie dla powiedzenia mi, iż doniesienia, które rząd nie dawno odebrał, wstrzymały iego wyiazd, i P. Canning pragnie ieszcze raz widzieć się ze mną, nim go wyszle. Udałem się więc w towarzystwie P. Merry do tego ministra. Celem tey rozmowy było, powiedziec mi, że tego rana przybiegł goniec z zapewnieniem, że Król Jmć Szwedzki gotow iest działać w spólney sprawie z J. K. Mcią W. Brytanii, ieżeli iego pomoc będzie potrzebna, albo inaczey, iż Szwedzkie woyska stoią w gotowości do złuzowania woysk Angielskich, ieżeli te na mocy kapitulacyi z tey wyspy ustąpią lub inne odbiorą przeznaczenie. — P. Canning zakończył swoią rozmowę, iż chciał mi proponowac, abym korzystał z odiazdu P. Merry, i starał się nakłonić moy dwor do zezwolenia na poiednanie sie, gdyż w przeciwnym razie woyska Szwedzkie zaczną przeciw Danii działać.

Nr. 3. List Ministra stanu Hrabiego Bernstorffa do Barona Wetterstedt, pierwszego gabinetowego sekretarza J. K. Mci Szwedzkiey. Z Kiel d. 17 Października 1807. — Mci Panie! Pozwolisz, Mci Baronie, iż udaię się prosto do Niego z żądaniem niektórych urzędowych wyiaśnień, które tyle ważne są dla mego dworu, iż chciałby się o nich w sposobie autentycznym przekonać. Rząd Angielski uznał za potrzebne uczynic mołemu dworowi propozycyą, ktorą ośmiela się gruntować na dopomaganiu z strony Szwedzkiey nieprzyiacielskich krokow W. Brytanii przeciw Danii. Gabinet Londyński poważa się twierdzić, że J. K. Mość Szwedzki ofiarował zastąpic Angielskie woyska, częścią woysk swoich, ieżeliby z Zelandyi ustąpic musiały. Rzetelność Monarchy, którego pozwolono sobie spotwarzyc zamiary, i zachodzące między Daniią i

Szwecyą stosunki przekonywaią dostatecznie o fałszu tego twierdzenia. Jednak byłoby dla nas nay większem ukontentowaniem, gdybyśmy przez samego Króla Jmci Szwedzkiego formalnie upoważnionemi zostali do zaprzeczenia fałszu, który więcey Jego niżeli nas krzywdzi. Ten iest iedyny powod, Mci Baronie, do proszenia WPana o szczere i wyraźne w tey mierze oświadczenie. Poważam się prosić WPana o nie przez oddawcę tego listu, P. Holstein, porucznika w służbie morskiey J. K. Mci. Poczytuię się za szczęśliwego, iż mam sposobność przypomnienia się iego pamięci i zapewnienia WPana o wysokim moim szacunku, &c.

Nr. 4. Odpowiedź Barona Wetterstedt na powyższy list. Z Halsingeborgu d. 27 Października 1807. — Mci Panie! Miałem honor odebrać tego po południa przez Porucznika Holstein list, który JW. Pan pod d. 17 t. m. do mnie pisał. Gdy obowiązki moiego urzędu nie pozwalaią mi zboczyć zwyczayney drogi urzędowych kommunikacyy między obiema dworami, pozwolisz zatem JW. Panie, iż przestanę na oznaymieniu, że odebrałem list iego, i oraz poczytuię się za szczęśliwego, iż mogę przypomnieć się Jego pamięci i zapewnić Go o wysokim moim szacunku, &c. (*Reszta potem*)

W miesiącu ieszcze Lipcu roku przeszłego domyślano się na wyspie Francuzkiey, iż nieochybnie przyydzie do woyny między Danią i Anglią i z tego powodu kazał tamteyszy rząd Francuzki wszystkie bawiące tam Duńskie okręty zatrzymać. Przez ten środek spodziewamy się, iż wiele naszych okrętow uratowanych zostało.

Nakazane teraz uzbroienie oprowadzonych do Portsmutu Duńskich okrętow, okazuie widocznie iaki był cel popełnionego na rozboiu. Mowili na ow czas Anglicy, iż maią podostatkiem okrętow i dla tego ich iedynie zabieraią, aby przeciw nim nie były użyte.

Dla podniesienia naszych rękodzielni i szkodzenia razem nieprzyiacielowi, proponowane są 3 następuiące sposoby iako nayskutecznieysze: 1) Zakaz wprowadzania i używania wszelkich towarow Angielskich; 2) Zaprowadzenie narodowego stroiu; 3) Urządzenie korsarskiey kompanii. Z tych 7 do 9 okrętow powinny niedaleko siebie krążyć, tak żeby na pierwszy wystrzał zbliżyły się do siebie, uderzyły razem na cały nieprzyiacielski konwoy i zabrały. Proiekt ten bardzo łatwy do uskutecznienia, gdy powyższa liczba korsarzow mniey więcey 20 do 30 dział na sobie, zacznie z wszystkich stron strzelać do konwoiu lub do woiennego okrętu. Brzegi Norweg kie i zachodnio - indyskie są nay dogodnieysze do takowego przedsięwzięcia.

Do nowych i licznych ofiar i składek na zbudowanie nowey floty, przybywaiące przyłożyły się miasta. I tak część miasta i parafii Callundborg przysłały 1518 talarow w papierach, pewną summę w złocie i srebrney monecie i 275 łotow srebra; część miasta Roeskilde 405 łotow srebra, 336 Holl. czer. zł. 62 Frydrychsdorow, 5 gwineow, 64 piastrow, 140 koronnych i 206 reichstalarow; bawiący teraz w Rendsburgu urzędnik 3000 talarow; dom handlowy van Spiessen i Rosen w Altonie 1500 talarow; dom kupiecki Stopel i Dadelszen tamże 1000 talarow; Hutnik Limpricht tamże 500 talarow; szambelan Tegnagel w Odensee 1200 talarow; miasto Szleswik łodz armatną. Prócz tego nadeszło wiele ieszcze summ pieniężnych i ofiar drzewa okrętowego. Powiat Norderdithmar przysłał 9365 talarow.

DODATEK

DO № 11

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Niedzielę Dnia 7 Lutego 1808.

Z Nowegoiorku d. 4. Grudnia.

P. Blount zdał kongreſſowi sprawę w imieniu kommiſſyi, do którey odesłana była rzecz względem fregaty Chesapeak. Kommiſſya zważywszy, iż żądane było od dworu Londyńskiego zadosyć uczynienie, i że co chwila oczekiwana ieſt w tey mierze odpowiedź tegoż dworu, przestała na wnieſieniu naſtępuiącey rezolucyi, która przyięta zoſtała:

" Izba reprezentantow oświadcza, iż attak woiennego Angielskiego okrętu Lampart przeciw Amerykańskiey fregacie był zgwałceniem jurysdykcyi ziednoczonych ſtanow, i że bawienie po tem zdarzeniu eskadry Angielskiey, do którey okręt Lampart należał, w wodach rzeczonych ſtanow pomimo oſtrzeżenia prezydenta, aby ſię oddaliła, ieſt nowym gwałtem. „

P. Williams wniosł d. 30 Liſtopada, aby kongres zawieſił na kilka dni swoie poſiedzenia, lecz na uczynioną uwagę przez P. Crowninshield, że kongres nie powinien daremnie czasu tracić, kiedy ziednoczone ſtany widzą przed sobą woynę, odrzucony iego wniosek zoſtał.

Z Baireitu d. 16. Stycznia.

Od Września 1806 aż do końca roku 1807 przeszło przez nasze miaſto i powracało 354,032 woyska.

Od pamiętnego Października roku 1806 panuie w Jena i w okolicach tego miaſta wielki niedoſtatek pieniędzy; dla tey nawet przyczyny domy, które ſię na ow czas spaliły nie są ieszcze wyſtawione.

Od brzegow Menu d. 15. Stycznia.

Pomiędzy kosztownościami, które zgromadzone były w zamku Lizbońskim, a teraz wywiezione są do Brazylii, znayduie ſię także sławny dyament, maiący przeszło 1600 karatow, i naywiększy z pomiędzy znanych dotąd dyamentow. Przed 70 laty znaleziony był w Brazylii i do Portugalii przesłany. Dla nadzwyczayney swey wielkości noszony był od Królow Portugalskich iako guzik u kapelusza.

Gdy niedawno deputowani od chłopow z Magdeburskiego powiatu przedſtawionemi byli Królowi Weſtfalskiemu przez iednego z szlachty, P. Caſſel, i ten rzekł do Króla: " Oto są, Nayiaśnieyszy Panie, deputowani od trzeciego ſtanu. &c.„ odpowiedział Król: " Nie znam w moim króleſtwie żadnego trzeciego ſtanu. Powiedź im WPan, iż chłopi moiego panſtwa tyle są u mnie szacowanemi, ile

naypierwsi urzędnicy mojego dworu. „ A gdy tłomacz zmieszawszy się nie mogł znaleść na to wyrazow, rzekł do niego Krol: " Spiesz się WPan, wytłómacz tym dobrym ludziom, co powiedziałem. „

Królewsko - Pruski dwor oczekiwany iest w środku tego miesiąca z Memla w Królewcu.

Na wiosnę przedsięwzięte bydz ma oblężenie Gibraltaru.

Pomiędzy wielu doniesieniami o teraźnieyszemj położeniu handlu zasługuie także bydź umieszczony następuiący list, pisany pod d. 28 Grudnia 1807 z Odessy:

" Woyna między Rossyą i Portą wstrzymała wprawdzie na czas nieiaki wzrastaiący przemysł naszego miasta i iego handlowe związki z zagranicą; ale przyłożyła się do korzystnego odbytu będących tu znacznych składow towarow. Wszelkiego gatunku wina, likwory, rum, olwa, solone mięsiwa, zbytkowe i Lewanckie towary podniosły się tak dalece w cenie, że wynadgrodziły handlowi momentalną nieczynność. Bliskość Rossyyskiego woyska w Moldawii i Wołoszczyznie otworzyły do tego nową drogę, gdy tym czasem rząd prawdziwie w wspaniałem sposobie powierzył wielu kupcom kommissa korony, które sowicie wynadgrodziły ich usiłowania. Teraz dwa ieden po drugim następuiące urodzayne lata, iako też wiele innych płodow, otwieraią nam obszerne widoki, iak tylko kommunikacya z zagranicą przez pokoy otworzoną zostanie. Zyczenie to iuż po części dopełnione zostało, gdyż nie potrzeba było do tego iak tylko lekkiego poruszenia dobroczynney ręki. Jeneralny rządca Xżę Richelieu pozwolił zaraz iak tylko dowiedział się o zawieszeniu broni, wywozu zboża na będących tu Austryackich okrętach do Konstantynopola. Obudzone przez to zaufanie otworzyło nam zaraz żeglugę, tak iż od 27 Września do dnia dzisieyszego widzieliśmy tu do 70 przybywaiących statkow pod banderami Francuzką, Włoską i Jońską, z których większa część brała nawzaiem tuteysze płody. Nadbrzeżny handel ożywiony przez to na nowo został: brano stąd zboże, tłuszcze, masło, juchty, liny, świece, &c. Z wszystkich tych towarow iedno tylko zboże utrzymuie się w tańszey od przeszłego roku cenie; iednak stolica Turecka otwiera mu korzystne widoki. Klima przez uprawę ziemi znacznie polepszone zostało, i drugą iuż zimę żyiemy iak pod łagodnym Włoch klimatem. Zegluga po czarnem morzu iest łatwa i bezpieczna: nie ma ani skał, ani korsarzy i zawsze można bezpiecznie pływać. Co do zakwitnienia handlu Odessy ciężko znaleść w dzieiach przykładu. Nie potrzeba do tego było zachęcań, nadgrod, i t. d. samo położenie i obfitość płodow ułatwiło do tego sposoby. W przeszłym roku wysłąno stąd przeszło 600 wielkich statkow z rozmaitem ładunkiem, i handlowe czynności wynosiły 14 mill. rubli. Kupcy tak byli zatrudnionemi, iż nie mieli nawet czasu myśleć o wygodnieyszych dla siebie budynkach; rząd iednak nie przestaie stawiać coraz więcey gmachow. Woyna przerwała czynności handlowe, lecz spodziewamy się, że pokoy ożywi ie na nowo, do czego rząd przykłada się wszystkiemi sposobami. „

Chleba, Mąki i Mięsa Taxy.

Na czas od 1 do 14 Lutego 1808.

Dla Miasta Krakowa i iego Przedmieściow.

Chleb.	*Waga.* Funt	Łót
Bułki z piękney pszeniczney mąki za 1 kr.	—	7.

Zytny chleb z naypięknieyszey mąki niemieckiego pieczywa za 3 kr.	— —	25.
za 6 kr.	1 —	18.
Zytny chleb z czyſtey mąki bez dodania ięczmienney mąki za 3 kr.	—	25.
za 6 kr.	1 —	18.
Przerabiany chleb za 3 kr. . .	1 —	9.
za 6 kr.	2 —	18.
Mąka i Kasza.	Ryń. —	kr.
Nayprzednieyszey mąki pszenney miarka od 8 kwart: po . .	— —	$53\frac{1}{3}$.
Mąka na bułki po	— —	40.
Poślednia mąka po	— —	20.
Zytna mąka z nayprzednieyszego gatunku po	— —	36.
Jaglana kasza po	— —	—
Tatarczana kasza po	— —	—
Jęczmiena kasza	— —	—
Częſtochowska kasza	— —	—
Mięso.		
Wołowego mięsa funt po . .	— —	8.
Cielęcego mięsa funt po . . .	— —	10.
Wieprzowego mięsa funt . .	— —	10.
Słoniny	— —	—
Baraniny	— —	8.
Jagnięcego miesa	— —	—

DONIESIENIA.

Magiſtrat Miaſta C. K. Każmierza dolnego niniejszem do powszechney udziela wiadomości, iż dom z placem pod Nrm. 315 na przedmieściu Gdański tu w Każmierzu dolnym położony Józefa Kolaſińskiego prawem przekonanego własny 445 zł. ryń. wedle aktu detaxacyi przez każdego przeyźrzeć ſię mogącego oszacowany, na satysfakcyą Zyda Wulfa Israelowicza Wohlman, czyli iemu należącey ſię summy 23 czer. zł. naywięcey daiącemu, wyiąwszy iednak Zydow iako naywyższym dekretem od nabywania Katolickich domow wyłączonych, przez publiczną licytacyą tu w kancellaryi Magiſtratualney odprawiać ſię maiącą przedany zoſtanie, do ktorey to licytacyi trzy termina, to ieſt 22 Lutego, 22 Marca i 22 Kwietnia roku bieżącego każdy na godzinę 9tą z rana, z tym dodatkiem naznacza ſię, iż gdyby ani na pierwszym, ani na drugim wyżey oszacowania dom ten z placem przedany nie zoſtał, tedy na trzecim terminie nawet niżey ceny szacunkowęy przedany będzie pod temi przecię warunkami:

1) Iż każdy do licytacyi przyſtępuiący 10tą część ceny szacunkowey kommiſſyi licytacyyney złożyć, a zaś

2) Naywięcey daiący w 14 dniach resztę ofiarowaney od ſiebie kwoty do depozytu sądowego tym pewniey złożyć powinien, ile że inaczey nietylko swoie Vadium utraci, ale nawet na iego koszt i niebezpieczeńſtwo nowa licytacya wyznaczona będzie, na ktorey to coby do ofiarowaney przez niego kwoty niedoſtawało on ze swego dołożyć będzie obowiązany. — Niniejszym także wzywaią ſię zarazem wszyscy na tym domie hypotekowani wierzyciele, ażeby nie czekaiąc osobnego przypozwu z prawami swemi przy licytacyi zgłoſili ſię, inaczey albowiem żaden wzgląd na nich miany nie będzie, lecz wierzycielom przy licytacyi zgłaszaiącym ſię z summy licytacyyney zadość uczynienie naſtąpi, oni zań z reszty pozoſtałey lub innego maiątku dłużnika zaspokoienia swego szukać będą muſieli,

Datt. w Każmierzu dolnym dnia 13 Stycznia 1808 roku.

J. Litwinski Proconsul.
Glom Syndyk.
Kriegsztein.

Z Rady Magiſtratu C. K. Miaſta dolnego Każmierza.
Bełczykowski.

Cæsareo Regium Judicium Nobilium Prov: Lublinense Galiciæ Occidentalis omnibus quorum intereſt notum reddit - poſt Camerarium Lublinensem Sectionis IIdæ Bonawenturam Łaba ab Officio suo amotum, munus Camerarij Lublinensis ejsdem Sectionis IIdæ vacare & Concursum pro hocce munere proscriptum eſſe, quare omnes, quitale Camerarij munus adipisci anhelant, & qualitatibus proscriptis provisi sunt, inviantur; ut suos supplices Libellos debite adſtructos spatio 4 septimanarum hic Fori certo certuis exhibeant, quo secus elapso hoc 4 septimanarum termino petitorum pro hocce munere nulla hic Judicij reflexio habebitur; &

talia Supplicantibus fine effectu restituentur. — Cæterum etiam omnes, qui aliquam prætensionem occasione muneris dicti Camerarij Bonaventuræ Łuba propter restantes Taxas aut alias ad Judiciale Depositum tradendas privatas pecunias formandam haberent, se coram hocce C. R. Forum intra unum Annum a die publicationis hujus eo certius insinuent quo secus cautio ejus Camerarij normalis ex qua pacificatio obtineri posset, delebitur.

Jacobus Kulczycki.
Dostenberg.
Wladich.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilim Lublinensis Gali. Occident.
Datum Lublini die 11 *Januar.* 1808.
Klimaszewski.

Magistrat Kr. Miasta Krasnegostawu niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż budowle drewniane, iako to izdebka zł. pol. 120, połowa Lamusu 12 zł. pol. parkanu przęseł 27 z drzewa tartego zł. pol. 108, studniane drzewo zł. pol. 20, Folwark z drzewa tartego 1600 zł. pol. łącznie wszystko 1860 zł. pol. otaxowane, do sukcessorow małoletnich Kozłowskich po zmarłym Stanisławie Kozłowskim pozostałych należące, z powodu przez Apolonią z Fabiszewskich Klimkiewiczową współwłaścicielkę szostey części tychże budowli, zaskarżoney, a sądownie uchyloney pierwszey dnia 10 Grudnia przeszłey licytacyi, a przez powtorną dnia 13 Lutego r. b. o godzinie 3ciey po południu na tuteyszym ratuszu odbywać się maiącą licytacyą, publicznie sprzedane zostaną. — Wszyscy przeto chęć kupna maiący niech się w wadium 10tą część summy szacuncowey wynoszące zaopatrzą, i pomienionym mieyscu i czasie stawią. — Przyszły nabywca resztuiącą z licytacyi wypadaiącą kwotę, natychmiast przy komissyi licytacyi, do sądowego depozytu złożyć powinni będzie inaczey bowiem na iego koszt, nowa licytacyą wypisana by została. — Nakonie wszyscy wierzyciele zapisowi napominaią się, aby się do protokołu licytacyi z swemi pretensyami mianowali. Bo po terminie ani słuchani, ani przy podziale summy, żaden wzgląd na nich miany nie będzie.

Jan Hufs Consul.
Jos: de Lipski Syndyk.

Z Rady Magistratu Król. Miasta Krasnegostawu d. 16 *Stycznia* 1808.
Thom: de Zurawski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa do wiadomości podaie, iż rzeczy ruchome po zszegłey Maryannie Jędrzejowskiey pozostałe iako to: pościel i inne sprzęty domowe na prożbę wierzycielow przez publiczną licytacyą dnia 8 Lutego 1808 o godzinie 9 z rana zaczawszy, tu w sądzie za gotowe pieniądze sprzedawane będą — Wszyscy zatym życzący sobie kupna maią się na czas i mieysce wyżey naznaczone stawić.

Gollmayer.
Krzyżanowski.
de Nikoledon.

Z Rady Magistratu Ces. Krol: Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 18. *Grudnia* 1807.
Maiewski.

Magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa do wiadomości podaie, iż 88 butelek wina Żyda Heinemann Klein na zaspokoienie summy 2000 zł. ryń. z prowizyą i kosztami prawnemi, przez Żyda Salomona Fischel prawnie przekonany, przez publiczną licytacyą na dniu 8 Lutego r. b. na Kazimierzu w Kamieniey Jakoba Biande pod Nrem. 128 stoiącey, za gotowe pieniądze sprzedane będą. Wszyscy zatem życzący sobie kupna maią się na dzień i mieysce wyżey naznaczone stawic.

Gollmayer.
Łodziński.
Sebast. Kowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Kakowa.
Dnia 8. *Stycznia* 1807.
Maiewski.

(Przy dzisieyszey gazecie znayduie się 2gi Dodatek.)